

Forstaaelse som muligt her nede i Tinget og derefter lade Sagen gaa videre.

Ellinger: Det foreliggende Forslag handler jo om et midlertidigt Lønningstillæg for et enkelt Finansaar, og det er ikke motiveret ved, at der er særlig Dyrtid, eller at der i den umiddelbart foregaaende Tid har været særlig Dyrtid, men det er et midlertidigt Lønningstillæg for det kommende Finansaar, og Udgiften derved andrager $1\frac{1}{4}$ à $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det forekommer mig derfor, at Ordet „midlertidigt“ kan tages ud af Titlen. Naar det nemlig kun gælder for et enkelt Finansaar, behøver man ikke at skrive, at det er midlertidigt. Men i øvrigt, naar man foreslaar et saadant Lønningstillæg, som jo skal skyde Dyrtidshjælpen til Side og være Balsam for, at man ikke kan eller ikke vil gennemføre Lønningslovene, ser jeg ikke, med hvilken Grund man vil indskrænke det til alene at gælde for et enkelt Aar. Man kan sige: Jo, næste Aar kunne vi maaske faa nogle Lønningslove. Det er jo muligt, men sikkert er det, at naar man ikke motiverer det ved saadanne særlige Forhold som Dyrtid, kan man ikke næste Aar motivere, at man ikke atter for det kommende Finansaar giver dette Lønningstillæg, det er ganske umuligt. Man er altsaa bunden til, at de Mennesker, som nu faa dette midlertidige Lønningstillæg, ogsaa fremtidig maa have det, og naar vi komme til en endelig Lønningslovgivning, maa de mindst have i Lønning det, man her tildeler dem, plus den Gage, de have i Forvejen, og da tilstaar jeg, at jeg ikke ganske kan forstaa, hvorfor man, naar Udgiften her andrager $1\frac{1}{4}$ à $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., medens de samlede Lønningslove, som ere forelagte, vilde medføre en Udgift af 1,800,000 Kr., altsaa ikke saa særdeles meget mere, saa ikke med de nødvendige Ændringer vil gaa til en fuldstændig Lønningsordning i Stedet for denne midlertidige Forbedring. Det, jeg frygter for ved dette Forslag, er, at det, paa Grund af de pekuniære Forpligtelser, man herved selvfølgelig paatager sig, vil udskyde en virkelig Lønningslov maaske i mange Aar. Dette er for mig en overordentlig betænkelig Side ved Forslaget, som jeg i øvrigt finder i mange Henseender meget ufyldstgørende og langt fra godt redigeret. Er det virkelig saa, at det er det eneste, man i Øjeblikket kan faa, saa vil jeg selvfølgelig give Forslaget min Stemme; men jeg siger: det er ufyldstgørende, og det bin-

der for Fremtiden! Det maa vi blot være paa det rene med.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Philipsen): Der var en underlig Modsigelse i den sidste ærede Talers Tale. Han sagde paa den ene Side: Hvorfor ikke udtage Ordet „midlertidigt“, hvorfor ikke give denne Lov som endelig Lov? — og saa sagde han, at dens Vedtagelse vilde være til Hinder for en fremtidig, virkelig gennemgribende Lønningsreform. Dette er ikke logisk rigtigt. Hvis vi gav denne Lov som permanent Lov, vilde det ærede Medlem have Ret, saa vilde det i Virkeligheden maaske blive en uoverstigelig Bom for en virkelig Lønningsreform, som jo meget godt kunde indeholde Bortfald af Embeder, Lønningsnedsættelse for alt for højt lønnede Embeder, f. Eks. hvor vedkommende forbandt forskellige Stillinger, medens man samtidig og just for de mindre velstillede Funktionærer kom til maaske endog ret betydelige Forøgelse, altsaa en virkelig rational Reform. Men netop fordi det foreslaaede Tillæg kan gives for et Aar, gives det just under Forudsætning af, at vi forhaabentlig i næste Samling ville komme til en endelig Afgørelse af i det mindste en væsentlig Del af de Lønninger, her er Tale om. Jeg for mit personlige Vedkommende er overbevist om, at dette vilde blive Tilfældet for Statsbanefunktionærerne. Det ligger i hele Situationen, at Jernbancekommissionen med Sikkerhed kan ventes i Løbet af Forsommeren at komme med Forslag derom, og at dens Forslag saa vil kunne blive Genstand for Behandling i Rigsdagen næste Vinter. Men det er min Tro, at det samme vil blive Tilfældet med adskillige andre. Jeg gentager, at der kan ikke tænkes nogen værre Gift for disse Love, end hvis man gav dette Forslag en permanent Karakter. I øvrigt, mente det ærede Medlem, naar vi vilde gaa til en saa betydelig Udgift, kunde vi akkurat ligesaa godt gøre Lønningslovene helt færdige. Jeg skal dertil sige, at det er højest mærkelig Tale fra hans Side. Den ærede Finansminister er ret fornærmet, naar der tvivles om, at det er et betydeligt Arbejde, der er forbundet med at tilvejebringe de til et midlertidigt Lønningstillæg fornødne Oplysninger. — Saa synes det ærede Medlem, der for Resten lige saa lidt som jeg er Medlem af Lønningsudvalget, ikke at have Forestilling om det særdeles betydelige Arbejde, som har været forbundet for vort Lønningsudvalg med at komme til